

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 I 104563 22 GŽ

Novi Travnik, 26.04.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tražitelja izvršenja E.K. sin H. iz B.,, zastupan po punomoćnicima Esmi Husejnbegović i Safetu Rustempašić advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije u Bugojnu, protiv izvršenika JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Bugojno, ul. Slobode bb, Bugojno, zastupan po zastupniku po zakonu direktoru H.D., diplomirani pravnik, radi naplate duga, vrijednost spora 1.657,34 KM, odlučujući po žalbi izvršenika izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 I 104563 21 I od 15.12.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.04.2022. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba izvršenika se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 I 104563 21 I od 15.12.2021. godine.

Zahtjev tražitelja izvršenja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Rješenjem prvostepenog suda odbijen je prigovor izvršenika od 21.09.2021. godine te se rješenje o izvršenju Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 I 104563 21 I od 13.09.2021.godine u cijelosti održava na snazi.

Protiv ovog rješenja izvršenik je blagovremeno izjavio žalbu kojom isto pobija u cijelosti zbog povrede odredaba izvršnog postupka. U obrazloženju žalbe se spori utvrđeni iznos potraživanja tražitelja izvršenja ali zbog situacije u kojoj se nalazi izvršenik smatra da se u ovom predmetu treba zaključiti vansudska ili sudska nagodba. S tim u vezi se navodi kao i ranije tokom postupka, a to je da je račun izvršenika blokiran od strane Poreske uprave Federacije BiH, da ovakvom odlukom mostu nastati nesagledive štetne posljedice izvršenika obzirom na mjesečne obaveze koje se odnose na poreze i doprinose za plaće i ostale naknade, obaveze prema dobavljačima, elektro distribuciji te da izvršeniku nedostaju sredstva za redovan rad, a svakodnevno ima kvarove na dotrajaloj vodovodnoj i kanalizacionoj mreži i uvijek mora raspolagati određenim sredstvima.

Tražitelj izvršenja zastupan po punomoćniku u obrazloženom odgovoru na žalbu istu pobija u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da odbije žalbu izvršenika, potvrdi prvostepeno rješenje te obaveže izvršenika da tražitelju izvršenja nadoknadi troškove sastava odgovora na žalbu.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je tražitelj izvršenja putem punomoćnika podnio kod tog suda prijedlog za izvršenje na temelju platne liste za mjesec oktobar i novembar 2020.godine shodno članu 80. Zakona o radu Federacije BiH sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dospjeća plaće kako to taksativno navedeno do isplate i troškovima izvršnog postupka protiv izvršenika i to na novčanim sredstvima istoga koja se vode na označenim transakcijskim računima kod navedenih banaka, prijenosom istih i to glavnog duga na račun tražitelja izvršenja, a troškove postupka na račun punomoćnika tražitelja izvršenja.

Dana 13.09.2021.godine prvostepeni sud je dozvolio predloženo izvršenje i donio rješenje o izvršenju.

Protiv ovog rješenja izvršenik je blagovremeno izjavio prigovor iz razloga koje ponavlja i u ovoj žalbi, a koji prigovor je prvostepeni sud odbio kao neosnovan shodno članu 47. i 49. stav 2. Zakona o izvršnom postupku.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita.

Prvostepeni sud je predmetno rješenje odredio temeljem platne liste koja u smislu člana 23. stav 1. tačka 4., citiranog Zakona, a u vezi sa članom 80. Zakona o radu Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 26/2016, 89/18, Presuda Ustavnog suda F BiH broj 16/18 od 26.02.2020. godine koja je objavljena u „Službenim novinama F BiH“, broj 23/20 dana 3.4.2020. godine i broj 49/2021) predstavlja izvršnu ispravu podobnu za izvršenje, a da izvršenik i ne spori određeno predmetno izvršenje u pogledu glavnog duga, pripadajućih kamata i troškova postupka, tj. kako se predmetnom žalbom ne pobija valjanost i izvršnost iste, dakle da isto nije isplatio u zakonu propisanom roku, to je pravilno prvostepeni sud dozvoli predmetno izvršenje.

U vezi sa navedenim, ovaj sud podsjeća da prema članu 79. stav 1. Zakona o radu F BiH plaća se isplaćuje nakon obavljenog rada, u periodima isplate koji ne mogu biti duži od 30 dana, a prema stavu 3. istog člana prilikom isplate plaće poslodavac je dužan radniku uručiti pisani obračun plaće.

Članom 80. stav 1. Zakona o radu F BiH propisano je da poslodavac koji ne isplati plaću u roku iz člana 79. stav 1. ovog zakona ili je ne isplati u cijelosti, dužan je do kraja mjeseca, u kojem je dospjela isplata plaće, radniku uručiti obračun plaće koju je bio dužan isplatiti. Stavom 2. propisano je da obračun iz stava 1. tog člana smatra se izvršnom ispravom.

Nadalje, činjenica da se izvršenik nalazi u teškoj materijalno-financijskom situaciji te isticanje zahtjeva da se u ovom predmetu zaključi vansudska ili sudska nagodba nisu razlozi iz člana 47. Zakona o izvršnom postupku koji bi spriječavali predmetno izvršenje, a kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud, a naročito pitanje drugačijeg rješavanja predmetnog spora kako to zahtijeva izvršenik. Ovo stoga što je zaključenje sudske nagodbe moguće samo ukoliko obje stranke iz postupka iskažu volju u tom pravcu, pa kako podnesenim prijedlogom disponira tražitelj izvršenja, pa tako i u pogledu daljeg toka postupka, te kako se isti izričito protivi ovom prijedlogu obzirom da, a kako se to ponavlja i u odgovoru na žalbu da izvršenik nije isplatio plaću ni ostalim radnicima, dakle kako nema saglasnosti u tom pravcu, pa ni u žalbenom postupku, odnosno kako ne postoje uslovi da drugostepeni sud postupi u smislu člana 224. a Zakona o parničnom postupku, slijedom čega se neopravdano u žalbi navodi da je prvostepeni sud kod odlučivanja po prigovoru izvršenika povrijedio relevantne odredbe Zakona o izvršnom postupku.

U pogledu ostalih razloga žalbe ovaj sud nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovog suda, pa ih nije posebno ni obrazlagao u smislu člana 231. Zakona o parničnom postupku F BiH.

Stoga, kako nije bilo povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi kao drugostepeni po službenoj dužnosti, kao ni odredaba Zakona o izvršnom postupku, to je ovaj sud odlučio kao u stavu prvom izreke temeljem odredbe člana 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku F BiH.

U pogledu zahtjeva tražitelja izvršenja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu, ovaj sud nalazi da takav zahtjev nije osnovan obzirom da se radi o radnji koja nije bila neophodna, a niti je propisana kao obavezna, te kako ni sadržaj istog ne opravdava donošenje odluke u smislu člana 387. stav 1., a u vezi sa članom 214. Zakona o parničnom postupku, to je ovaj sud donio odluku kao u stavu drugom izreke

Predsjednik vijeća

Davor Kelava

Sudija
Alma Islamović

Predsjednica Građanskog odjela
Sutkinja, Mirjana Grubešić

